

gevende instellingen van de onderliggende effecten ongeacht of deze effecten al dan niet tot de handel op een gereglemeerde markt zijn toegelaten;

- de aanpassing van de regeling met betrekking tot de keuze en de vaststelling (bij gebrek aan keuze) van de lidstaat van herkomst voor uitgevende instellingen uit derde landen;
- de invoering van een jaarlijkse verslagplicht over betalingen aan overheden voor uitgevende instellingen die actief zijn in de winningsindustrie of de houtkap in oerbossen;
- de uitbreiding van de kennisgevingsvereisten tot financiële instrumenten die recht geven op het verwerven van aandelen waaraan stemrecht is verbonden, van een uitgevende instelling waarvan de aandelen tot een gereglemeerde markt zijn toegelaten, en de financiële instrumenten gerelateerd aan voormelde aandelen waarvan het economisch effect vergelijkbaar is met het houden van aandelen;
- de aanpassing van de kennisgevingsverplichtingen van belangrijke deelnemingen waaraan stemrechten zijn verbonden (in het bijzonder m.b.t. het samenvoegen van deelnemingen in de vorm van aandelen met deelnemingen in de vorm van financiële instrumenten);
- de invoering van de verplichting tot oprichting van een webportaal dat fungeert als Europees toegangspunt en de invoering van een geharmoniseerd elektronisch formaat voor de verslagen;
- de delegaties aan de Europese Commissie van een aantal uitwerkingsbevoegdheden i.h.b. wat betreft het specificeren van de inhoud van de kennisgeving van belangrijke deelnemingen in de vorm van financiële instrumenten en wat betreft de minimumnormen voor de verspreiding van gereglemeerde informatie en maatregelen inzake de toegang tot die informatie en de delegatie aan ESMA van de uitwerking van technische reguleringsnormen;
- de versterking van de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten om sancties op te leggen.

R.F. et M.G.

**Wet van 21 december 2013 betreffende diverse bepalingen inzake de financiering voor kleine en middelgrote ondernemingen (BS 31 december 2013, inwerkingtreding 10 januari 2014, behoudens een aantal bepalingen die in werking treden op de datum bij KB bepaald of op 1 maart 2014)**

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankrecht – Bankverrichting – Kredietovereenkomst – Financiering KMO

BANQUE ET CRÉDIT

Droit bancaire – Opération bancaire – Contrat de crédit – Financement PME

De wet van 21 december 2013 betreffende de financiering van KMO's creëert een specifiek kader voor kredieten aan ondernemingen gesloten vanaf 10 januari 2014. De bedoeling is om *enerzijds* meer transparantie te creëren met betrekking tot het kredietaanbod in de precontractuele fase zodat ondernemingen een bewuste keuze kunnen maken en beter kunnen vergelijken, en *anderzijds* de contractuele relatie tussen de kredietgever en de ondernemer evenwichtiger te maken. De wet geldt voor kredietovereenkomsten aangegaan vanaf 10 januari 2014 tussen een onderneming, die in de EER haar vestiging of maatschappelijke zetel heeft, en een professionele kredietgever die zijn commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in België of deze, met ongeacht welke middelen, richt op België of op verscheidene landen m.i.v. België en de kredietovereenkomst onder die activiteiten in België valt. Om onder de toepassing van de wet te vallen moet de kredietnemer 1° hetzij een onderneming zijn in de zin van de WMPC, hetzij een persoon zijn die een vrij beroep uitoefent in de zin van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de misleidende en vergelijkende reclame, de onrechtmatige bedingen en de op afstand gesloten overeenkomsten inzake de vrije beroepen én 2° hij moet voldoen aan de KMO-definitie in artikel 15, § 1 W.Venn.

De wet geldt voor elke overeenkomst waarbij een kredietgever een krediet verleent of toezegt aan een onderneming, in de vorm van een lening, of van elke andere gelijkaardige regeling met uitzondering van consumentenkredieten en kredietovereenkomsten die vallen onder het toepassingsgebied van de wet van 4 augustus 1994 op het hypothecair krediet.

De wet regelt de volgende aspecten van de kredietrelatie:

- 1) *algemene zorgvuldigheidsplicht*: de kredietgever, de kredietbemiddelaar en de onderneming moeten zich in hun onderlinge rechtsverhoudingen te goeder trouw en billijk gedragen en verstrekte informatie moet correct, duidelijk en niet misleidend zijn;
- 2) *informatieplicht*: de kredietgever, en in voorkomend geval de kredietbemiddelaar, moeten bij de kredietnemer, en in voorkomend geval de persoon die een persoonlijke zekerheid stelt, de pertinente informatie opvragen om de haalbaarheid van het beoogde project waarvoor het krediet wordt aangevraagd, de financiële toestand van de kredietnemer en de zekerheidssteller alsook hun terugbetalingsmogelijkheden en hun lopende financiële verbintenissen te kunnen beoordelen; de kredietgever, en in voorkomend geval de kredietbemiddelaar,

moeten de kredietnemer een toelichting bezorgen over de voor hem relevante kredietvormen en bij het kredietaanbod moet op verzoek en kosteloos een exemplaar van de ontwerpovereenkomst worden verschaft;

- 3) *geschiktheid van het krediet*: de kredietgever, en in voorkomend geval de kredietbemiddelaar, moeten het krediet zoeken dat qua soort het best is aangepast, rekening houdend met de financiële toestand van de onderneming en met het doel van het krediet ("suitability-test"). Bij niet-naleving of miskenning van deze verplichting, kan de rechter, naast de bestaande burgerrechtelijke gevolgen, de kosteloze omzetting bevelen van het krediet naar de kredietvorm die qua soort en bedrag beter is aangepast;
- 4) *kredietweigerings*: in geval van kredietweigerings moet de kredietgever, of in voorkomend geval de kredietbemiddelaar, de onderneming op een transparante en in voor de onderneming verstaanbare bewoordingen informeren, op schriftelijke of mondelinge wijze, over de belangrijkste kenmerken waarop deze weigerings is gebaseerd of die de risico-inschatting hebben beïnvloed;
- 5) *vervroegde terugbetaling*: de onderneming heeft te allen tijde het recht op vervroegde terugbetaling, zonder dat dit recht, behalve wat de wederbeleggingsvergoeding betreft, afhankelijk kan worden gemaakt van het vervullen van bijkomende voorwaarden. Zelfs indien het krediet niet gekwalificeerd kan worden als een lening op interest zoals bedoeld in artikel 1907bis BW kan de wederbeleggingsvergoeding, indien bedongen, maximum 6 maanden interest bedragen. Voor ondernemingskredieten waarvan het kredietbedrag meer dan 1 miljoen euro bedraagt, onverminderd artikel 1907bis BW, moet de hoogte van de wederbeleggingsvergoeding contractueel worden vastgelegd tussen kredietgever en onderneming in overeenstemming met de berekeningsmodaliteiten hieromtrent vastgesteld in de gedragscode. Ieder schadebeding dat rechtstreeks of onrechtstreeks een bijkomende vergoeding voor de kredietgever vaststelt in geval van vervroegde terugbetaling boven de wederbeleggingsvergoeding als voorzien in deze wet, is van rechtswege nietig;
- 6) *invoering gedragscode*: de representatieve werkgeversorganisaties die de belangen van de KMO's behartigen en de representatieve organisatie van de kredietsector moeten binnen de drie maanden na publicatie van de wet een gedragscode uitwerken;
- 7) *onrechtmatige bedingen*: de wet geeft een opsomming van bedingen in een kredietovereenkomst die als onrechtmatig beschouwd moeten worden en derhalve nietig zijn omdat zij leiden tot een oneven-

wicht in de contractuele relatie tussen de kredietgever en de KMO;

- 8) *toezicht*: de FSMA wordt bevoegd gemaakt over de naleving door kredietgevers en kredietbemiddelaars van de bepalingen inzake de punten 1) tot 4).

R.F. en E.W.

**Wet van 26 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake de thematische volksleningen (BS 31 december 2013, inwerkingtreding 1 januari 2014)**

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Aantrekken financieringsmiddelen – Kredietinstellingen – Verzekeringsondernemingen

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Effect – Openbare uitgifte

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Récolte de moyens de financement – Etablissements de crédit – Entreprises d'assurances

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Titres – Emission publique

De wet regelt de aantrekking van financieringsmiddelen door kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen van particuliere beleggers, die geen gekwalificeerd belegger zijn in de zin van artikel 10 van de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op de gereguleerde markt (BS 21 juni 2006), via de aanbidding van thematische volksleningen op het Belgische grondgebied. De bedoeling is het langetermijnsparen aan te moedigen en om, via de mobilisatie van het spaargeld, kredietverlening op lange termijn aan socio-economische en maatschappelijk verantwoorde projecten te vergemakkelijken. Een thematische volkslening is de activiteit waarbij hetzij een kredietinstelling door de uitgifte van kasbonnen of de opening van termijndeposito's, hetzij een verzekeringsonderneming door het aanbieden van verzekeringsovereenkomsten, financieringsmiddelen aantrekt volgens de voorwaarden en modaliteiten bepaald in deze wet en daarmee een project met een sociaaleconomisch of maatschappelijk verantwoord doel financiert. De Koning stelt de lijst met projecten vast die beantwoorden aan dit doel.

De wet bepaalt de kenmerken van de uitgegeven kasbonnen en de geopende termijndeposito's en van de bedoelde verzekeringsovereenkomsten. Zo zijn deze instrumenten gedekt door het depositogarantiestelsel of het bijzonder beschermingsfonds voor deposito's en moeten ze voldoende toegankelijk zijn voor particuliere beleggers. De minimale inleg voor de kasbonnen en termijndeposito's bedraagt hoogstens 200 EUR.